

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט שאול שוחט

מבקשים

א.ד.

ע"י ב"כ עוה"ד שמואל מורן ואח'

נגד

משיבים

1. ש.א.ד (קטין)

2. ל.א.ד (קטין)

3. א.א.ד (קטין)

4. ש.ר.א.ד (קטין)

5. ב.ש.א.ד (קטין)

6. ד.י.א.ד (קטין)

באמצעות אמם – א.ר.א.ד

ע"י ב"כ עוה"ד אבנר זינגר ואח'

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת ש.גליק, בתמ"ש 14-02-7154), במסגרתה נדחתה בקשת המבקש לשלם באופן ישיר את תשלומי החשמל, הארנונה, דמי ועד הבית ודמי הניהול החלים על הדירה בה מתגוררים המשיבים 1-6, ילדי הצדדים, ביחד עם אמם, ולקזז סכומים אלה מחיוב המזונות השוטף.

העובדות הצריכות לעניין

המבקש ואם המשיבים, בני זוג יהודים שנשאו כדמו"י ומנישואיהם נולדו 6 המשיבים, כולם קטינים (ילידי 1999-2011).

המשפחה התגוררה יחדיו בדירה בבעלות רשומה של המבקש בפרויקט סי אנד סאן בתל-אביב, עד לעזיבת המבקש בחודש נובמבר 2013, מאז מתגוררים בדירה המשיבים ואמם בלבד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ביום 4.2.14 הגישו המשיבים, באמצעות אמם, תביעה למזונות נגד המבקש-אביהם, בד בבד עם
2 בקשה לפסיקת מזונות זמניים (תמ"ש 7154-02-14).
- 3
- 4 לאחר שהוגשו כתב הגנה ותגובה לבקשה למזונות זמניים קיים בית המשפט קמא דיון בבקשה
5 למזונות זמניים, במסגרתו נחקרו הצדדים, וניתנה הוראה על הגשת סיכומים בבקשה.
- 6
- 7 ביום 20.11.14, לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשה למזונות
8 זמניים (ההחלטה צורפה כנספח ב' לבר"ע). במסגרת ההחלטה למזונות זמניים, המשתרעת על פני 10
9 עמודים, חויב המבקש במזונות בסך של 15,000 ₪ לחודש עבור מזונות 6 ילדיו (2,500 ₪ לכל ילד)
10 ובמחצית מהוצאות החינוך והרפואה החריגות (סעיף 37 להחלטה). בית המשפט קמא קבע
11 בהחלטתו כי "ביתר הוצאות הקטינים, במידה שיש כאלה, תישא האם מתוך הכנסותיה" (ס' 38
12 להחלטה). בהחלטה אף נקבע כי "סכומים שהמשיב שילם על חשבון המזונות מיום הגשת התביעה
13 כנגד קבלות ו/או אסמכתאות יוכלו להיות מקוזזים על ידו" (סעיף 39.5 להחלטה).
- 14
- 15 זה המקום לציין כי במסגרת ההחלטה למזונות זמניים העריך בית המשפט קמא את שיעור
16 הכנסות אם המשיבים בסך גבוה יותר מהכנסות המבקש (לרבות הכנסתו הפוטנציאלית) – 50,000
17 ₪ נטו לעומת 31,225 ₪ נטו.
- 18
- 19 ביום 5.1.15, זמן קצר לאחר שניתנה ההחלטה למזונות זמניים, הגיש המבקש לבית המשפט קמא
20 בקשה להתיר לו לשלם באופן ישיר את תשלומי החשמל, הארנונה ועד הבית ודמי הניהול החלים על
21 הדירה ולקזז סכומים אלו מחיוב המזונות השוטף שבו חויב. לטענת המבקש, חרף העובדה שאם
22 המשיבים חויבה במסגרת ההחלטה למזונות זמניים לשאת באופן שיורי בכל הוצאות הקטינים
23 (מעבר לסך של 15,000 ₪ שמשולם על ידו כמו גם מחצית מהוצאות חינוך ורפואה חריגות) – היא
24 נמנעת מתשלום החשבונות בגין רכיבים אלו, וכתוצאה מכך החלו הגורמים הרלוונטיים
25 (העירייה, חברת החשמל וחברת הניהול) לדרוש את התשלומים ממנו (היות והוא הבעלים הרשום של
26 הדירה) והוא חשוף להטלת עיקולים מצדם, פתיחת תיקי הוצל"פ וכו'.
- 27
- 28 ביום 20.1.15 הגישו המשיבים (באמצעות אמם) את תשובתם לבקשה. המשיבים התנגדו לבקשה
29 וטענו כי בדיון שהתקיים בבקשה למזונות זמניים הצהיר האב כי הוא משלם "וועד ארנונה, מים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 חשמל, ועוד דמי ניהול בסך של 2,120 ₪ וכבלים ואינטרנט" ומכאן שבבקשה זו "חפץ האב לשנות
2 את המצב הקיים אשר שרר עובר להגשת תביעת מזונותיהם של הקטינים, ביחס להוצאות אחזקת
3 הבית, לפיו הוא שילם את כל הוצאות אחזקת הבית". בהמשך התשובה טענו המשיבים כי בהחלטת
4 בית המשפט קמא למזונות זמניים, הוערכו הכנסות האם באופן שגוי וכי מצבה הכלכלי אינו שפיר
5 כפי שקבע בית המשפט קמא באותה החלטה.

6
7 ביום 21.1.15 ניתנה החלטת בית המשפט קמא, הדוחה את בקשת המשיב, בנימוקים כדלקמן:

- 8
9 "1. בנסיבות העניין ולאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה אני מורה כי דין הבקשה להידחות.
10 2. לאור התנגדות המשיבה ובהתאם להלכה הפסוקה (ראו ע"א 779/76 שוחט נ' שוחט) לא ניתן
11 להורות על קיזוז התשלומים המבוקשים בבקשה מתשלום דמי המזונות.
12 3. לפיכך על המבקש לשלם את תשלום המזונות לידי האם בהתאם להחלטתי מיום 20.11.14 ואיני
13 מתירה קיזוזים סכומים שונים מסכום המזונות הזמניים שפסקתי (למעט בסעיף 39.5 להחלטתי
14 מיום 20.11.14)."

15
16 על החלטה זו מלין המבקש במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקש, החלטת בית
17 המשפט קמא לאקונית ובלתי מנומקת. בית המשפט קמא שגה משבחר לדחות את הבקשה רק
18 מחמת התנגדות האם ובהסתמכותו על פסה"ד שניתן בע"א 779/76 שוחט נגד שוחט, פ"ד לב (1) 580
19 (להלן: "הלכת שוחט"). פסה"ד האמור שונה מהנסיבות במקרה דנן, ומשלא קבע בית המשפט קמא
20 בהחלטתו כי עליו לשאת בהוצאות אחזקת מדור הילדים ולא קיבל את פרשנות אם המשיבים לפיה
21 הוצאות אלו אינן כלולות בתוך הסכום הגלובאלי בו חויב – לא היה צריך לתת משקל להתנגדותה
22 לבקשה.

23
24 בהחלטה מיום 6.5.15 בקשתי את תשובת המשיבים לבקשת רשות הערעור. בהחלטה ביקשתי את
25 הצדדים להודיע אם מסכימים כי בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי
26 הרשות שניתנה. כן התבקשה התייחסות לשאלה אם במקרה כזה ניתן לראות בבקשה ובתשובה
27 סיכומים בכתב.

28
29 ביום 25.5.15 הוגשה תשובת המשיבים לבקשה במסגרתה נתנו הסכמתם כי בית המשפט יפעל לפי
30 סמכותו מכוח תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 וידון בבקשת רשות הערעור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 כאילו ניתנה הרשות לערער והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה, וכי לצורך כך יראה בית המשפט
2 בתגובה כסיכומים בכתב מטעם המשיבים.

3
4 המשיבים בתגובתם טענו כי אין מקום להתערבות בהחלטת בית המשפט קמא . לטענתם, בדין דחה
5 בית המשפט קמא את בקשת המבקש, שכן זו הייתה בקשה שמטרתה "לשנות את המצב הקיים
6 אשר שרר עובר להגשת תביעת מזונותיהם של הקטינים, בשני מובנים: האחד – לכלול במסגרת
7 החלטת המזונות הזמניים חיוב שלא נכלל במסגרת ההחלטה – והשני – להשית חיוב זה על
8 הקטינים – חיוב שעד כה המבקש נשא בו – זאת בדרך של הפחתת שיעורים של מזונותיהם
9 הזמניים של הקטינים" (ס' 12 לתגובה). לטענת המשיבים, בקשת המבקש הייתה בקשה לשינוי
10 ההחלטה למזונות זמניים, ומבוססת על פרשנות משלו לאמור בהחלטה למזונות זמניים, לפיה רכיב
11 אחזקת הוצאות המדור נכלל כביכול בסכום המזונות ה"כללי" אשר נפסק בהחלטה, וזאת חרף
12 העובדה שבית המשפט קמא לא ציין זאת מפורשות בהחלטתו (ס' 3-4 לתגובה). המשיבים מדגישים
13 כי בקשת המבקש להתיר לו לשלם אופן ישיר את החשבונות החלים בגין הדירה לא הייתה מושתתת
14 על טענה בדבר שינוי נסיבות שחל כביכול והמצדיק את שינוי החלטת המזונות הזמניים ועל כן
15 הבקשה במהותה הינה למעשה "ערעור" על החלטת המזונות הזמניים, ו הוגשה על ידי המבקש שלא
16 בפני הערכאה המוסמכת (ס' 14 לתגובה). המשיבים טוענים כי הלכת שוחט רלוונטית לענייננו שכן
17 נקבע בה כי לא ניתן לקזז סכומים שלא נקצבו בהחלטה למזונות ובהיעדר הסכמה (ובענייננו אין
18 הסכמה מצד המשיבים ותשלומי הוצאות אחזקת הבית לא נזכרו במפורש בהחלטה למזונות
19 זמניים). לטענת המשיבים, עצם העובדה שתבעו במסגרת התביעה כמו גם הבקשה למזונות זמניים
20 הוצאות אחזקת המדור אינה מעידה כי סכום המזונות הכללי אשר נפסק במסגרת ההחלטה
21 למזונות זמניים התייחס וכלל גם רכיב זה (ס' 24 לתגובה). לבסוף טוענים המשיבים כי בכל מקרה
22 לא ניתן היה להיעתר לעתירת המבקש לקיזוז מלוא הוצאות אחזקת הדירה, כאשר בדירה מתגוררת
23 גם האם, והתחשבות כספית בינה לבין המבקש לא יכולה להיעשות במסגרת התביעה למזונותיהם
24 ועל ידי הפחתה ממזונותיהם (ס' 25 לתגובה).

דיון והכרעה

28 בהתאם להסכמת הצדדים ולסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984,
29 אני מחליט ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

לאחר בחינת מלוא החומר שבפניי, אני סבור כי יש לקבל את הערעור בחלקו.

ככלל, אין זה מדרכו של ביהמ"ש שלערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות, הנתונה להערכתו ולשיקול דעתו של ביהמ"ש שפסק בעניינם, אלא במקרה שלדעת בימ"ש שלערעור באה הפסיקה על יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים שביהמ"ש קמא היה צריך לתת דעתו עליהם (ע"א 192/82 סדן נ. סדן, ל"ו (4), 169; ע"א 469/84 הדרי נ. שני, ל"ט (3), 197). מקל וחומר נכון הדבר כאשר עסקינן בפסיקת מזונות זמניים (בע"מ 6088/06, פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו]; בע"מ 928/06 פלוני נ. פלוני [פורסם בנבו]). שכן, בפסיקת מזונות זמניים אין בית המשפט דן בניחות מקיף של הראיות, ואינו חייב לבחון את מכלול הראיות. לפיכך, התערבות ערכאת הערעור בסכום המזונות הזמניים, לא תעשה אלא במקרים חריגים (ראו רע"א 324/88 אדר נ' אדר, פ"ד מב (3) 347; ע"א 342/83 גלוזמן נ' גלוזמן, פ"ד לח (4) 105; בע"מ 4982/06 (מיום 20.8.06, לא פורסם); בע"מ 2911/10 פלוני נ' פלוני, מיום 5.5.10, פורסם בנבו).

במקרה דנו, בקבלת הערעור, אין משום התערבות בשיעור המזונות הזמניים שנפסקו ע"י בית המשפט קמא. ואבהיר:

מזונותיהם הזמניים של הקטינים נפסקו בהחלטה מפורטת ומנומקת המונה 10 עמודים. במסגרת אותה החלטה, לאחר שבית המשפט קמא העריך את שיעור הכנסות אם המשיבים בסך גבוה יותר מהכנסות המבקש (50,000 ₪ נטו לעומת 31,225 ₪ נטו), ולאחר שבית המשפט קמא קיבל את טענת המבקש כי המזונות שנתבעו (בסך של 59,339 ₪ לא כולל מדור ורפואה) לוקים בהפרזה ניכרת (ס' 36 להחלטה) החליט בית המשפט קמא על שיעור המזונות הזמניים וחלוקתו בין ההורים: המבקש-האב, בסך של 2,500 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים (ובסה"כ 15,000 ₪ לחודש), בתוספת מחצית מהוצאות חינוך ורפואה חריגות (ס' 37 להחלטה) ואם המשיבים ב"יתר הוצאות הקטינים, במידה שיש כאלה" (ס' 38 להחלטה).

אין גם מחלוקת כי בית המשפט קמא היה מודע להוצאות אחזקת הדירה ולשיעורם – אלו נתבעו במסגרת התביעה והבקשה למזונות זמניים וגם בדיון שהתקיים בפני בית המשפט בבקשה ניתנה התייחסות לעניין זה, שעה שהמבקש נשאל והשיב, במסגרת חקירתו הנגדית, כי הוא נושא, בין השאר, בהוצאות אחזקת הדירה ופירט אותן. (עמ' 7 לפרוט').

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטיין) ואח'

תיק חיצוני:

1 בקשת המבקש לפני בית המשפט קמא, להתיר לו לקזז הוצאות מסוימות של אחזקת הדירה)
2 ארנונה, חשמל ועד בית ודמי ניהול, לא הייתה בקשה לשינוי שיעור המזונות זמניים שנפסקו ועל כן
3 לא הייתה טענה הוכחת שינוי נסיבות שחל מאז שניתנה, כטענת המשיבים בתגובתם לבר"ע.
4 הבקשה כל כולה עוסקת ב**יישום** של ההחלטה של המזונות הזמניים מתוך מטרה שתצא מן הכוח
5 אל הפועל, לאור מצב בלתי תקין שנוצר כתוצאה מאי קיום החיוב שהושת על אם המשיבים
6 במסגרת אותה ההחלטה : המבקש חויב בסכום גלובאלי למזונות הקטינים למזונותיהם, כשב **יתר**
7 **הוצאות הקטינים** חויבה אם המשיבים. משעה שאם המשיבים לא שילמה את חשבונות החשמל,
8 הארנונה ועד הבית ודמי הניהול בגין הדירה בה מתגוררים הקטינים יחד עמה, וניצלה את העובדה
9 כי חשבונות אלו רשומים על שמו של המבקש (כבעל הדירה) – מצא עצמו המבקש מקבל את דרישות
10 התשלום מופנות אליו. בדיעה כי אם לא ישלם יפנו אותם גורמים לגבייתם ממנו (בהיותו הבעלים
11 הרשום של הדירה) פנה אל בית המשפט קמא באותה בקשה להתיר את קיזוז התשלומים שישלחו
12 אליו (שכאמור אין חולק כי אינם תשלומים הנוגעים למשיב שאינו מתגורר בדירה) מתוך סכום
13 המזונות השוטף בו חויב.

14

15 לפני בית המשפט קמא טענו המשיבים כי בקשת המבקש מקורה בפרשנות משלו לאמור בהחלטה
16 למזונות זמניים, לפיה רכיב אחזקת הוצאות המדובר נכלל כביכול בסכום המזונות הכללי אשר
17 נפסק בהחלטה – ובמילים אחרות: כי בכוונת בית המשפט קמא בפסיקתו את המזונות הזמניים
18 הייתה שהוצאות אחזקת המדור יוחרגו מהסכום הגלובאלי בו חויב המשיב וכי הוא יישא בהם
19 **בנוסף** (כפי שנשא ערב ההחלטה למזונות זמניים) והם לא יושתו על האם במסגרת החיוב השיורי
20 שנקבע בהחלטה. בית המשפט קמא היה יכול לקבל את טענת המשיבים לפרשנות זו – ויש להניח
21 שאם בית המשפט היה מקבל את הטענה ומנמק את ההחלטה באופן מתאים, לא היה מקום
22 להתערבות של ערכאת הערעור בעניין, לאור הכלל הרגיל של צמצום ההתערבות בהחלטות הנוגעות
23 לשיעור המזונות. דא עקא, בית המשפט קמא לא קיבל את הפרשנות בה אוזרת אם המשיבים.
24 נימוק בית המשפט קמא לדחיית הבקשה היה אחר, ונסמך על **הלכת שוחט** (הלכה שכלל לא אוזרה
25 בתגובת המשיבים לאותה בקשה) ועל "התנגדות" אם המשיבים לבקשה. מכאן צודקים המשיבים
26 בטענתם לבר"ע כי הערעור עוסק ב"שאלה משפטית גרידא" (ס' 1 לתגובה).

27

28 האם באמת **הלכת שוחט** עליה הסתמך בית המשפט קמא בהחלטתו חייבה את דחיית בקשת
29 המבקש? לדידי, התשובה לכך שלילית.

30 הלכת שוחט עסקה בערעור על פס"ד של בית המשפט המחוזי שניתן בערעור על החלטת רשם
31 ההוצאה לפועל. באותו המקרה נקבע חיוב אב במזונות בנו הקטין בסכום חודשי מסוים, במסגרת
32 החלטה זמנית ולאחר מכן בפס"ד. במקביל, המשיכו הצדדים כולם (האב, האם והקטין) לחיות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 יחדיו באותה דירה; האב לא שילם לידי האם את דמי המזונות שנפסקו; ובדיעבד – פעלה האם
2 לגביית הסכומים בהוצל"פ. האב טען טענת "פרעת" בהסתמכו על כך שהבן והאם התגוררו עמו
3 באותו זמן והוא כיסה את צרכי מחייתם, וטענתו התקבלה (באופן חלקי) ע"י רשם לשכת ההוצל"פ.
4 האם הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי וזה התקבל, משסבר בית המשפט המחוזי כי האב לא עמד
5 בנטל שהיה מוטל עליו להוכיח את טענת הפרעת. בסופו של דבר, בית המשפט העליון הכריע
6 במחלוקת כדלקמן:

7
8 " כאשר מדובר על הכרעה שיפוטית ברורה בדבר קביעת סכום קצוב אשר בתשלומו חייב פלוני
9 בראשיתו של כל חודש, אין הוא יוצא ידי חובתו, לאור נטל הראיה המוטל עליו לפי סעיף 19א'
10 הנ"ל, אם כל שהוא טוען הוא כי חיובו על-פי הפסק קיום עד מיצוין, מאחר והדאגה למזונותיהם
11 של הזכאים חלפה ונעלמה עקב כיסוי צרכיהם על-ידי החייב בדרך אחרת. בית-המשפט פסק על
12 זכותה של המשיבה ובנה למזונותיהם בשיעור מוגדר וקצוב על-פי מערכת נתונים עובדתית
13 שהוכחה בפניו. אם חל שינוי בנסיבות, יכול היה המערער ליזום הליכים משפטיים, כדי לשנות את
14 ההחלטה בדבר מזונות זמניים כפי שנתקבלה או לפחות לנסות ולהוכיח בצורה חד-משמעית
15 וברורה בהתדיינות שהיא נשוא ערעור זה, כי הסכום אשר בתשלומו חויב הועבר לידי הזכאים,
16 בהסכמתם, בשינוי צורה, היינו בלבוש טובין ומצרכים או בדרך דומה אחרת, וכל זאת בשיעור זהה
17 למה שנקבע על-ידי בית-המשפט. אולם כל עוד עומדת ההחלטה של בית-המשפט המוסמך
18 בעינה, לא יצא המערער ידי חובתו כאשר הביא עדות על כך שהאישה שהתה חלק מן הזמן
19 במחיצתו ואף נסעה עמו לחוץ-לארץ וכי רכש מזונות במכולת, בסכום שלא הוגדר ולא הוכח באופן
20 מלא ובמועדים שלא תוארו במדויק. במילים אחרות, תקפה של החלטה שיפוטית מחייבת, בדבר
21 תשלום קצוב, אינה בטלה מן העולם ללא הוכחה ברורה, כי לפחות ניתנה, בהסכמה, הספקת
22 מצרכים וטובין אחרים בסכום זהה לזה שנפסק בבית-המשפט"

23
24 המשיבים מצדיקים את החלטת בית המשפט קמא בעניינו, ומבהירים כי מאחר שעסקינן
25 ב"תשלום קצוב" שהושת על המבקש במסגרת ההחלטה למזונות זמניים, ומאחר שאין "הסכמה"
26 מצד אם המשיבים, לא ניתן לאפשר למבקש לקזז התשלומים להם עתר, מכח הלכת שוחט, עליה
27 הסתמך בית המשפט קמא בהחלטתו.

28
29 איני סבור כי הלכת שוחט נוגעת לענייננו. אכן על המבקש הושת "תשלום קצוב" בהחלטת בית
30 המשפט קמא למזונות זמניים, ואכן אם המשיבים לא נתנה "הסכמתה" לקיזוז – אך כאן מסתיים
31 כל הדמיון בין המקרה דנן למקרה באותה פרשה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטיון) ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בהלכת שוחט האב, בזמן אמת, לא פעל לפי החלטת בית המשפט שפסקה את מזונות הקטינים ולא
2 העבירם לידי האם (בכסף); ואלו במקרה דן האב מבקש למלא אחר החלטת בית המשפט קמא;
3 בהלכת שוחט הטענה הייתה כי הקיזוז כבר בוצע (ועל כן עלתה סוגיית ה"הסכמה"); ואלו בענייננו
4 התבקש היתר-אישור בית המשפט לבצע קיזוז;
5 בהלכת שוחט הדיון בשאלת הקיזוז והרשות לבצעו נעשה בלשכת ההוצאה לפועל במסגרת פרשת
6 פרעתי; ואלו בענייננו המבקש עתר לסעד מלפני הערכאה הדיונית;
7
8 מנימוקיו של בית המשפט קמא את החלטתו, ההסתמכות על הלכת שוחט וציון העובדה כי אין
9 הסכמה לקיזוז מצד אם המשיבים ("לאור התנגדות המשיבה..."), משתמע כי בית המשפט קמא
10 סבר כי אין בסמכותו להתיר את הסעד לו עתר המבקש (קיזוז הוצאות החשמל, ארנונה ועד הבית
11 ודמי הניהול של הדירה, מהסכום הקצוב למזונות בו חויב) ולא כך היא. גדרי סמכותו של רשם
12 ההוצאה לפועל בדונו בטענת פרעתי, אינם גדרי סמכותה של הערכאה הדיונית שדנה בהליך. הדברים
13 ברורים וידועים ועולים גם מהלכת שוחט. מיד לאחר קביעת בית המשפט העליון שם שצוטטה לעיל
14 לפיה "תקפה של החלטה שיפוטית מחייבת, בדבר תשלום קצוב, אינה בטלה מן העולם ללא
15 הוכחה ברורה, כי לפחות ניתנה, בהסכמה, הספקת מצרכים וטובין אחרים בסכום זהה לזה
16 שנפסק בבית-המשפט" ציין בית המשפט העליון, כי על המערער היה לפנות לערכאה הדיונית
17 שנתנה את פסה"ד והיא יכלה לתת לו תרופה: "סיכומו של דבר, המערער רשאי היה לחזור ולפנות
18 לערכאות בעוד מועד ולבקש שינוי ההחלטה בדבר מזונות זמניים ואזי היה בית-המשפט שומע גם
19 דברי הצד השני, או לחלופין יכול היה המערער להביא ראיות המוכיחות - כדי שכנועו של בית-
20 המשפט - חפיפה מלאה בין החוב, כפי שהוגדר על-ידי בית-המשפט בהחלטה בדבר מזונות
21 זמניים, לבין מה שפרע בדרך כלשהי, הלכה למעשה. משלא נקט באף אחת משתי החלופות -
22 נשאר חובת תשלום המזונות בעינה."
23
24 בענייננו, פנה המבקש לערכאה הדיונית בדיוק בדרך בה היה צריך לנקוט - בקשה לשינוי ההחלטה
25 (אך לא לשינוי שיעור דמי המזונות ולפיכך לא היה צריך להוכיח שינוי נסיבות, כטענת המשיבים)
26 ועל כן לא היה מקום להשיב פניו ריקם, בוודאי שלא בנימוק הנסמך על הלכת שוחט, שאינה נוגעת
27 לענייננו.
28
29 לאור כל האמור לעיל, דין הערעור להתקבל, אך רק באופן חלקי: המבקש עתר, הן מלפני בית
30 המשפט קמא והן במסגרת בקשת רשות הערעור, להתיר קיזוז מלוא "תשלומי החשמל, הארנונה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-02-49661 א.ד. נ' ש.א.ד (קטין) ואח'

תיק חיצוני:

1 דמי ועד הבית ודמי הניהול" החלים על הדירה, בבחינת נזקפים הם כולם כחלק מהוצאות אחזקת
2 המדור של הקטינים. ברם, הקטינים אינם מתגוררים לבדם בדירה אלא ביחד עם אמם. גם לה חלק
3 בהוצאות המדור ולא ניתן להתיר קיום ההתחשבנות של המבקש מולה במסגרת תביעת מזונות
4 הקטינים (היא התביעה המתבררת בפני בית המשפט קמא ובה ניתנה החלטה נשוא הבר"ע), כך
5 שגם חלקה בהוצאות המדור יקוּזוּ ממזונותיהם. לפיכך אני קובע כי דין הערעור להתקבל במונח זה
6 שהמבקש רשאי לקזז מהחיוב במזונות הקטינים שהושת עליו לפי החלטה למזונות זמניים, סך
7 של מחצית מכל תשלום שעניינו ארנונה, חשמל, ועד בית ודמי ניהול הדירה, שנשא בו מיום
8 הגשת התביעה למזונות ועד שתינתן על ידי בית המשפט קמא החלטה אחרת למזונות זמניים או
9 פסק-דין בתובענה. למען הסר ספק יובהר כי אין בהחלטה זו כדי לחסום את המבקש לפעול לגביית
10 יתרת תשלומי הוצאות המדור, שלא הותר קיזוזם, בהם נשא ו/או יישא, באמצעות הליך אחר מול
11 אם המשיבים.

סוף דבר

12
13 הערעור מתקבל באופן חלקי, כאמור לעיל.
14 המשיבים ישאו בהוצאות המבקש ובשכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪.
15 העירבון, על פירותיו, יושב לידי המבקש באמצעות בא כוחו.
16 מתיר פרסום החלטה במתכונת בה נחתמה (בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים).
17
18 ניתן היום, ט' סיוון תשע"ה, 27 מאי 2015, בהעדר הצדדים.
19
20
21

שאל שוחט, שופט

22
23
24
25